

*“Поезія – це зброя, що
надихає тих, хто
тримає зброю
справжню”*

Поезія Вільних

Україна палає, країна у вогні. Таким є наше болюче сьогодення. Всі плани полетіли шкереберть, нові реалії будують майбутнє. Не секрет, що саме трагічні події надихають людей творити. Українці не стали винятком. Поезія та пісня завжди надихали українців на боротьбу, адже всю нашу історію ми виборюємо свою свободу.

Сучасні українці вдаються до віршування та акумулюють свій біль і горе від війни у римовані рядки, які уже називають Поезією Вільних – воєнною лірикою українства ХХІ століття.

Війна, війна! І знов криваві ріки!

*І грім гармат, і шаблі дзвін.
Могили, сироти, қаліқи і сум
поқинутих руїн. (О.Олесь)*

*Боролись ми. Боролись наші предки.
Вже наших втрат неміряне число.
А знов свободу починай з абетки.
А знову скрізь те саме, що й було...*

*Ми воїни. Не ледарі. Не лежні
І наше діло праведне й святе.
Бо хто за що, а ми за незалежність.
Отож нам так і важко через те.
(Л.Костенко "Берестечко")*

- Чуєш кате, бійся засинати,
Бо маленький хлопчик з Ірпеня
Прийде уночі, щоб нагадати,
Як вмирала вся його сім'я,

Коли ти прийшов у їхню хату,
Біль і крик у маминих очах...
Їхній крик повік буде лунати
У твоїх, перевертню, вухах!

- Він буде ходити за тобою,
Крок за кроком, кате, щоб ти знав
Бійся!.. Не дадуть тобі спокою,
Душі, тих, що ти закатував...
(Г. Я. Британ)

Що за мати тебе народила?
Що за батько тебе пригортав?
Одягали, поїли, ростили,
Щоби виріс і вбивцею став?

Щоби потім прийшов в чужу хату
З автоматом посеред весни,
Став народ мій жорстоко вбивати...

Милий Боже, чиї то сини?!!
Просто нелюди, варвари дикі,
Злі істоти без серця й душі!
Нечестиві, лукаві, безликі,
Їхні руки навіки в крові...

Що за мати під серцем носила?
Що за батько ростив оце зло?
Що з війною прийшло в Україну...
Тільки в пеклі притулок його!

(Г. Я. Британ)

С.Рубан “Герої із Азовсталі”

З якого ви, хлопці, металу?
З якої ви, хлопці, сталі?
Примали ворожу навалу
Герої із Азовсталі.

ПОЛК «АЗОВ»
МІЦНІШІ
ЗА СТАЛЬ

Зламавши війни канони,
Примали що було сили...
Азовського гарнізону
Відважні внуки Атілли.

Поклали і тіло й душу
Ви всі на вівтар свободи,
Де море впивається в сушу
Поклали у вічність сходи.

Ваш подвиг в зеніті слави
Ви – стражі людського роду.
З якого ви, хлопці, сплаву?
З якої міцної породи?

Вкраїни сторінка нова,
Історії нашої віха –
Мужні хлопці з “Азову”,
Незламні солдати – морпіхи!

П.Радюк “Уклін тобі, солдате, материнський”

*Уклін тобі, солдате, материнський
За стійкість, за відвагу, героїзм,
За те, що нищиш намір сатанинський
Даєш серцям надію й оптимізм!
Чи їв, чи спав в холодному окопі,
Ціною свого власного життя
Ти носа втер Америці й Європі
Борониш світ без неба покриття.
Зі слів молитви зшию сорочину
Ворожа куля серця не торкнись!
Живим і неушкодженим в родину,
Будь ласка, кожен воїн, повернись!*

П'ять причин, чому ми переможемо

Причина перша: ми є з України,
За нас стріляє кожна п'ядь землі.
Розчистимо, приберемо руїни,
Ви ж проростете в житньому стеблі.

Причина друга: з нами Бог і правда!
Вдягають нас в сміливість броню!
Виборюючи нашим дітям “завтра”,
Ми знаємо, за що б'ємось в бою!

Причина третя: злість і біль, й зневага!
Вбиваючи ракетами міста,
Ви лиш вбиваєте останні краплі страху,
І пахне помстою загальна боротьба!

Четверта заховалась поміж вами,
Ви – скармлині рашистськими грудьми,
народжені слухняними рабами,
ми – українськими і вільними людьми.

Причина п'ята, правда не остання:
В нас кожен сам і всі тримають стрій!
Щож, вороги, прийміть наші вітання –
Сьогодні буде ваш останній бій.

О.Добродій

